

გან უმჯობესი ასეთი განზრახვა მთავრობისა საერთო ამბობებს გამოიწვევს ხალხში.

უფრო მეტად გამოვავად საქმე პატარა საბერძნეთში, სადაც ორს მილიონზედ მეტი ხალხი არ არის. ამა ს პატარა, შერიბი ქვეყანა როგორ გაუმდებდა წრეს-გადასულს ხარჯს, და აქ ერც გაუმტო. წლიური ხარჯი შემოსავალს ორმოცე-და-თხუთმეტი ფრანკით აჭარბებდა და კინაღამ პატარა სამეფო სრულიად არ გაკარგდა. ასეთის გაჭირვების დროს თითო მეფე გიორგი ჩაერთა საქმეში და მთავარ-მინისტრი დელიანისი სასახურიდგან დაიხოხა. ეს პარლამენტმა იწყინა და არც დელიანისი იამა, როგორ თუ მეფე პარლამენტის ნება-დაურთველად მთავარ-მინისტრს სასახურიდგან ითხოვსო, ეს ხმა კონსტიტუციის დარღვევაო, და სხვა ამ ვაგირი. ერთის სიტყვით, იარია აქაც მონასტერი.

პირნიეს ნახევარ კუნძულზედ ხომ სულ მთლად არ-დაარია საქმე. ისპანიაში, ხან ერთს ქალაქში, ხან მეორეში, ანარქისტები აფეთქებენ დინამიტით სანაშენებსა და სახლებს, მრავალს აწვანს მთავრობამ აღმოაჩინა მათი შეთქმულობა და შრაველიც დააპატიმრა. სახელმწიფო დიდს შიშს და ფიქრს მიეცა ამ სამუშაო ამებულის გამო.

ისპანიის მცხოვრებელი პორტუგალია, ოდესმე ძლიერი საქვეყნო ვაჭრობით და მდიდრის ახალ შენებით, ძვირად მსურთქეს, ისე გაუქვარა საქმე უფულობლით. პორტუგალიის მეფეც იტალიის მეფესაივ უფრო სიკვამთავეის ესამიგარის ორს მესამედზედ, მაგრამ ამ სუ უმეღისი. დღითი-დღე მთავრობის მეთაურნი მოკლიან სახელმწიფოს გაკარგებას და, როგორც გასაკრებლად უმზადდებულს ვაჭარს, ამ სახელმწიფოს მოვალეც მიესივნენ. ინგლისელები კიდევ მეფე ვაჭარებს, ახალ შენებით დავითინთ და ვაჭარებისაგან ჩვენ დაგინითო, მაგრამ პორტუგალიას ჯერ არ გადაუწყვეტია, რა გზას დადგეს.

დამშვიდებული და დაწყნარებული არც ბალკანეთის ნახევარ-კუნძულია. მოუსვენარი ბოლგარია ხან რას გა-

მატყურებს და ხან რას. ამას წინადა თოფით მოკლეს მინისტრი ბელონევი, ცხლა-ხან სტამბოლში ანკივის განსტუმრეს ბოლგარიის ელჩი ველკოვიჩი და, საკვირველია, ჯერაც მკვლელები ვერ უზოვნათ. თვით ბოლგარიის სულის ჩამდგმელი სტამბოლუვიც ავად არის და ჯერ ვერ მოიჩინოლა ტროლიზისაგან, თუქც თითო-ორლოა ვაჭურები იმასაც პოუწობენ, რომ ამას წინადა სტამბოლოვი სადილად სწვევია პრინცი ფერდინანდს და სადილზედ მთელი იხი გათავიებია, რის გამოც ფერდინანდს ძალიან გული სტყენია, რადგან სტამბოლუვიზედ ნაწლებ არც იმასა ჰყვარები ვაჭურები იხის ხორცი.

არც რუსეთია კი ვაჭურებაზედ წრევანდელ სიმშლის გამო. შემოხალვაში ილია, მოსალოდნელ ხარჯთა-ალრიცხვებში შემოსავალს 74 მილიონი ავღლებს, რომ ამას წინადა ხალხი ვედარას ჰყიდულობს და, მამასა-დამე, მრეწველობაც რუსეთისა, რომელშიც რის ვი-ვაჭურებით აიდგა ფენი, მიუწათან ვასწორდება, რა კი ბაზარი მოკლდება. შინაურბაში ხალხის გამოსაკვება მთავრობამ შარ-რამ სიმოც-და-თხოფიერე მილიონის ქალაღის ფული მოსჭრა და, ამას გარდა, ის ოც-და-ხუთს მილიონს კიდევ საფრანგეთს ესესხა. ამ ფულით რომ შეიკრებდნენ დამშვეულს ხალხს, კიდევ კარგი, მაგრამ სავაგლობო ის არის, რომ დამშვეული ხალხი ამ ხუთ-ექვსს წოდწოდს ვე გამოკეთლება, რადგან შიმშილმა ადარც სახლები შე-არჩინა, აღარც საქონელი. მოგესხენებით, ასე და ცემულ ოჯახის გამო-ბრუნება ადვილი არ არის.

ჯერ-ჯერობით ვაჭარებს თავი-დგან ისლავტი მარტო ინგლისი და საფრანგეთი. ინგლისის კეთილდღეობა ათავის გაუკურდება, რადგან ამ ბედნიერს ქვეყანაში მილიტარიზმის ხსენებაც არასდ არის. მიზეზი საფრანგეთის ოცდა-თუ ბევრად უკეთესი მდგომარეობაა ერთს ჩვენს წყრილში მოვისენიეთ და ცხლა აღარ გავიფორებთ. ვიტყვით მხოლოდ, რომ საფრანგეთი მშვიდობიანად ჰპრობობს შინაურ საქმეების განკარგებისათვის. ცხლა სე-

ნატი იხილავს საერთო აღმოებების მინისტრის ბურჟუას კანონ-პროექტს უნივერსიტეტების შესახებ. ამ ორის წლის წინად უკვალეს ფერი გინა-ზიგებს და ცხლა რიგი მიდგა უმაღლესს სასწავლებლებზედ. აღმირალ ფერეს კიდევ პარლამენტმა იმდენი კრედიტი მისცა, რომ თითქმის ოც-და-ათი დღე და პატარა ხომალდი შეკრებინა ვასაკეთებლად.

ეროპის განათლებულ სახელმწიფოთა დღემომარეობა ვერაფერს სასიამოვნო რისათვის წამოხადგენს, მაგრამ რას იხიბთ ნათქვამია: ნუ შეხვალ, ნუ ტანებთ, ნუ გამოხვალ და ნუ თითო!

ა. ფრომელი

ახალი ამბავი

* ინდოეთ-სპარსეთის სომეხთა ენარქიაში, ე. ი. სპარსეთსა, ინდოეთსა, იპრონისა, ჩინეთში და ს. დე-ლეგატის არჩევანები უკვე გათავებულა. მიუღეს ინდოეთ-სპარსეთის ენარქიაში 4 სეროა დღემადგატა არჩეული და ერთიც არჩემადგატო, რომელიც უკვე ტვილის გამოგზავნა.

* ხვალ საღამოს, მორგე კრების დროს, ტვილის ქალაქის საბჭო განიხილავს სხვათა შორის: ა) დღემადგატის საგუბერნოო საქალაქო საკრებულოს იმის შესახებ, რომ სა-ვაჭრო-სამრეწველო ზედამხედველი ამონაზოგი მიეცეს სამართალში; ბ) მოსხენებას ვაჭარების იმის შესახებ, რომ ქალაქი უზრუნველ-ყოფილი იქნას წყალით და ს.

* ხუთშაბათს, 19 თებერვალს, სახაზებულო თეატრში დანიშნულია სომხურ წიგნების გამოცემულ სა-ზოგადოების კრება.

* გუშინ-წინ, საღამოს 9 საათ-თვდ, წყლის პირის ქუჩაზედ, კუკიის ხიდს ახლო, ერთი კაცი კინაღამ გა-ძარცვეს. ეს კაცი იყო საშობო ნა-კაიტი, რომელსაც ამ სამის დღის წინად მამული დავერიავებინა ბანკში 2,500 მანათლ და ავახატებს

ეთვალთვალდებინათ. სწორედ ცხრა საათზედ ნაკაიძეს წყლის პირის ქუჩაზედ წინ დახვდა ორი ავახატი უნდოდათ ქისა წყარომეფინათ, რომელ-შეიცა 250 მან. ჰქონდა. ნაკაიძემ ავიროლი შექმნა, ავიროლზედ პოლიციელმა იე. პაპალაშვილმა მიიბრინა, ერთი ავახატი იქვე დააპატიმრა და მეორე-გაქცეულიც შემდეგ იპო-ვნა. ავახატები აღმოაჩინებდნენ იოსებ კა-მუშაძე და დავით ხეთაშვილი.

* დღეს კავკასიის სამხეურატო-რო სამკურნალო საზოგადოების წევრ-თა მორგე კრება მოხდებდა. მორგე საქმეთა განხილვის გარდა, ლექციებს წყაროთაზედ სხვა-და-სხვა სამკურნალო საგნის შესახებ ნ. ა. სასაროვი და ნ. მ. ვოსკრესენცი.

* ოფიციალურ ცნობებიდან სინას, რომ 23 თებერვლიდან 8 მარტამდე ტვილისში გადამდებ ავად-ყოფილობით იგი გამზარდა: ეპი-დემიო-ლით-3, ხუნავით-13, ჩუტყავი-ლით-4 და შვიის სახადით-5, სულ 25 კაცი. იმავე დროს განმავლობა-ში გარდაცვლილა: ევაგიანისაგან-2, ხუნავისაგან-4 და ჩუტყავილი-საგან-3, სულ 9 კაცი.

* ტვილისის გუბერნიის სამკურ-ნალოს მმართველობის ცნობებიდან სინას, რომ 1 იანვრიდან 1 თებერვ-ლამდე ტვილისში გარდაცვლილა: ევა-გიანისაგან-10, ჩუტყავილისაგან-2, ხუნავისაგან-12, სახადისაგან-1, ევაგან-ბელისაგან-1, ევაგან-2, სულ 28 კაცი. ტვილისის მ-მ-რის კვაილისაგან 7 კაცი გარდა-ცვლილა, სინადის მ-მ-რისაგან-3, ახალ-ციხის მ-მ-რისაგან-1 და თოინეთის მ-მ-რისაგან-19. ტვილისის მ-მ-რისაგან, ამას გარდა, ხუნავით 15 კაცი გარდა-ცვლილა.

* გუშინ, დღის 9 საათზედ, თავის მოკვლა უნდოდა ვილკო უსა-ხიდს ახლო, ერთი კაცი კინაღამ გა-ძარცვეს. ეს კაცი იყო საშობო ნა-კაიტი, რომელსაც ამ სამის დღის წინად მამული დავერიავებინა ბანკში 2,500 მანათლ და ავახატებს

ნუ თუ ყოველ ზემო თქმულიდან აშკარა არ არის, რომ ენა თვით ბუნება ადამიანსა, და ვინც ენას უარ-ჰყოფს, იმანზედებს ცხოვრებას ატარებს: ასე-თის საქციელით იგი მომავალს ნე-ტარებას დახარის. მაგრამ მოლაღ-სტეს, თავისის გროვების უარ-მყო-ფის საქციელი-სი არაფერი აზრი არა აქვს, იმ კაცისა, რომელიც სხვის ენას ითვისებს, რომ მთელი თავისი სიცოცხლე ამანზედის სხვათა სასაცილოდ და თვისდა სამარცხი-ნოდ. ისინი კიდევ შეზარებულს ღირ-ნისი არიან, რომლებიც ამას სიმბა-ღობის დადამარცხებს, ამ წმინდათა-სისულელით სწადიან, მაგრამ ისინი-ტი სრულიად საზოგადოარი არიან, რო-მელიც საშობოლო ენას, ესე იგი თავისი ადამიანობის, უარ-ჰყოფენ და კერძო ბედნიერებისათვის სხვის ტყა-ვის ტყვენი. ისინი უფრო დაბლა სდგანან საქონისგანდვალც-კი, რად-გან ესენი სარწმუნოებრივ აზრით მა-ინც ისაქურობისებებს თავს. თავისის ენის უარ-მყოფელნი-კი ოქროს სი-ხარბით იხდიან თავს ზემოპრივ სა-პროტესტად. ისეთი სიტყვა-ც არ მო-პოვებია, რომ სახეების აღწერის სრული სიმბაღო თავისის ენის უარ-მყოფელობის საქციელისა...*

მარჯვენა მხარესა აქვს და ორი-მარცხნივ.

* გუშინ-წინ, 12 მარტს, საღამოს 9 საათზედ, ერთმა ტელეგრაფის სადგურის მოხელემ მიხილის სამკურნალოში მიიყვანა ყმაწვილი ქალი, ვეზარდ ბუტყვენიას, რომელსაც შოკოლადის მაგიერ თირაქი ექი-ნა და მოწამული ჰქონდა. ექიმმა პირის სასაქმელი წამალი დააღვინა. უცნა-ოის ის არის, რომ ეს ქალი და მი-სი მომკვანი მოხელე ერთადვე გამ-ზნენ სამკურნალოდგან.

* ჩვენ ამას წინად ვწერდით, რომ მანგლისის ახლო-მასლო ხუნავი მჭი-ვარებსო. ცხლა, როგორც შევიტყვო, ამ გარემოებისათვის განსაკუთრებუ-ლი ყურადღება მიუქცევია ტვილი-სის მართის სოფლის ექიმს მანს ბე-ზარგანოვს, რადგან ამ ადგილებში სახეულობით ტვილებში მიიდან-სავარაოდა. ექიმმა იწყებდა, რომ ამ ყამად მანგლისის ახლო ხუნავი აღარ არისო. წინადა-კი ეს სენი მართლაც მჭივარებადა, ასე რომ ამ წლიდან-ი თებერვლიდან სოფ. პროკოდინ-ლოვკაში 18 სული ვახდა ამ სენით ავად და ამათში 13 გარდაცვლია, რომელნიც წლოვანებითა-2—10 წლა-მდე იყვნენ, ნ-კი სრულიად მორჩაო.

* გუშინ ჩვენს ვახეთში გვექნა-და მოხსენებელი, რომ ტვილისის 1 ნაწილის მომრეგებლმა მოსამარ-თლემ ვაჩრია ვაჭანანცის საჩივარ-ი, რომელიც ითხოვს რომ ჩვენს მ-მ-რის უფლებსა დასახლებულმა მოსახლე-ებმა ამ საყრზედ 3 მანათლ მალღონ-იჯარად და ამ თავის შერბები აი-ღონო. მომრეგებელი მოსამართლე სა-ღამოს 5 საათამდე ვეცად, როგორემ მომრეგებინა ვაჭანანცი, მაგრამ ამა-ოლ, ვაჭანანცი სულ იმას ვაიხიო-და, ამ მანათი მოძენს საყრზედ და ამ არა-და, ვადასახლდენო. ამ საქმის შესახებ ვაჩრია განყოფილება მო-მრეგებელმა მოსამართლემ სხვა დრო-სათვის გადასლო.

* თქვამთ: საუცხოოდ იყიდება ამ ჩვენს პატარა ქალაქში დამშვეულ-არის, იქ ჩვენს მაგრამ ჩემდა ვაუგე-ბარის ენაზედ მულადგმელი სარწმუ-ნების გარბობით სავსე და საგულის-ხმბიერო სიტყვები არც გულს მოეც-ხობა და არც სულსა.

ნუ თუ ყოველივე ეს არ გვაიმ-ცნებს, ხმა უნდა ვიყენეთ მოწოდებუ-ლინი და რას უნდა ვეკიდებოდეთ ორისავე ხელით? ნუ თუ ყოველ ამას შევდგე საბუთი არა ვეკონდა გულის ტვილით იღვევინა ცხოვრებისა *გავანიშნება*. ნუ თუ უარ-ჰყოფს ვინმე, რომ განსვენებულ გრი-გოლ ორბელიანის სიტყვები უბ-რალო პოეტურად, ღამაში სიტყვა-წყობილება-კი არა, აზრით სავსე სიტყვები ყოველა ვაჩრია, და-ფუქრებულის კაცისა და მართლი უთქვამს, თუ ერის არსებობა ერის არსებობასთან ისევე დაუკავშირებია, როგორც ადამიანის სული და ხორ-კი ერთმანეთს შორის დაკავშირე-ბული. ნუ თუ ვინმე ვაპატივებს და გვი-კითხვებს, რომ ჩვენც ესე ვსოტუო, პოეტ-თან ერთად: ენას, ენას გაუფრთხი-ლით, თორემ, კარად იცოდეთ,

რა ნაწარმის...
ერთი დავსენ...
ჩიჩიქი წყაროს ტაძარსა წმინდას...
იხიარა

თა სასარგებლოდ მეორედ გამოცემული სალატარიო ბილეთები. ეს უფრო ინტერესობა წარსულ ნათამაშველი ბილეთების ერთმა ბილეთმა, რომლის კუბონები ხუთს კაცსა ჰქონდათ ჩამორიგებული, მოიგო ასი თუხანი. წარსულ ნათამაშველი ბილეთების ბილეთები შარშან იყიდეს აქაურებმა სულ 600 მან. და ესწარმდებიან 3,000 მანათთან უკვე გაყიდული.

* იქამდე: დასრულებული ზამთარი შეიქმნა ჩვენში. ნოემბრის აქეთ მისი შუქი არ გვიანხავს. ჩვენს ისევ დეკუსულთა ქაქუჩები კაცი ისევ ვერ გავიწყობს, რომ მუხლებსაც არ ჩაივლიეს. ამ ბოლოს დროს ბოლიცამ პატარა განცხადებანი გააკრა ქაქუჩეში, მებატრანეთ თვინთან სახლის წინ ქუჩა მოკირწყლონა. ეს ზოგმა ასრულა, ზოგმა არა და ქაქუჩები იღრრა-იღრრად არის; ერთმა ახალის სახლის ამუხებელმა უბრაოდეს ქუჩაზედ, იმის მაგიერ, რომ თავის სახლის წინ ქუჩა მოკეცა, სარდაფს ახებენებს და, ფხენილის მიწის შორს წაღება რომ ძვირად არ დაუჯდეს, გამოაქვს და იქვე, ქუჩაში ახორგოლა. განუწყვეტელმა წვიმებმა კიდევ აატალახა მიწა და ისეთი ლაფი სდგას ამ შეგუფულ ქაქუჩეში, რომ ფურცლები, როდესაც მოდის, რგარგა ცხენს უბნენ ხოლმე და გემოვლ-გემოვლელი ხალხი ხომ სულ იგანგლებს შიგ. კარგი იქნება, რომ უფრადლებს მიატყვედეს ვისი ჯერ არს.

* გაზეთი „Каспий“ სწერს, რომ შემოღებულმა ნავთის მწარმოებელმა ა. ცაბუროვმა თავის ნავთის წყაროები ა. ი. მანათაშვილს მიჰყავს 650,000 მანათად და თითონ სახლვარ-გარედ აპირობს გადასახლებასა.

* გაზეთი „Тиф. Лис.“-ს შეუტყვი, რომ ამ მოკლე ხანს ტუბიონში ჩამოვა ავღანის მირის ელჩი, რომელიც პეტერბურგს მიდის რუსეთთან საეკუპო ხელ-შეკრულების დასაღებადი.

* ქუთაისი: გაზ. „Кавказ“-ს სწერენ ქუთაისიდან, რომ 7 მარტს ქუთაისის მახლობლად სოფ. მალაქაში ცეცხლი განძალა. საუბედროდ, იმ დროს დიდი ქარიც ასტყდა, ხელი შეუწყო ცეცხლის გაძვირებას და ორმოციის მოსახლეს სარჩო-ქონება სულ ერთიანად გადაიბუფა.

* ყივრილი: გაზ. „Нов. Обоз.“-ს სწერენ ყივრილიდან: 9 მარტამდე აქ მშენებელი დარი-იღვა, ასე რომ ნუმი, კერამი და აღუბა აყვადი კიდევ. 9 მარტს-ი მოულოდნელად თოვლი მოვიდა.

სიმინდი და ღვინო იაფია, მცოდნე-ი არსადა სრას. ფთოი სიმინდი 40 ანა. ფასობს, საუკეთესო ღვინო 10 ფთოი 27 მანათად.

ამ დღებში ჩხარის ბოქალმა ძუტულმა გავარდნილი ყარაღი ისმალ კახიძე შეიპყრა. ყურულს ამბავი მოუვიდა, რომ კახიძე დუშეთის მახრის ერთს ლუქანში სცხოვრობს. ყურულმა ტანისპისი გამოიკვლია, ლუქანში მივიდა და საუბემ მოითხოვა: კახიძემ ბოქალევი ვერ იცნა და თითონ ემსახურებოდა. ყურულმა ღრა იხელთა და შეიპყრა.

* 13 მარტს რეინის ზნის ვაგზაზედ საკონსოლსაწივები გასტყეს და მოიპარეს: 11 რუსული ტულაჯა, 11 სირთუჯი, 7 სახანო და 7 სახანო პატარა, 8 შარვალი, 28 ვარსი, 10 ბლუხი, ხუთი ქელი და 6 ფაფანი.

მითავრობის განკარგულება

უმაღლესად ებოძათ პოლიციეობა: დამესტრის ოლქის უფროსს პოლიციეობის თავგახვან შვილს და კავკასიის ოლქის ჯარის პოლიციეობის ჯეო მარჯი ძეს ვულ-მადღენე სამსახურისთვის. თურქების მილიციის პოლიციეობის მარ დანიას ებოძათ პორუჩიკობა. სამსახურის ვადის გათავების გამო განთავსდნულ იქნა სამსახური-დგან სათავადო ჯარის პოლიციეობის მელიქოვი მუნდირთა და პენსიოთურთ.

დამტიკებულ იქნა თანამდებობაზედ ფოსტა-ტელეგრაფის ბოტიონის განყოფილების უფროსი ტიტულიარნი სოვეტნიკი კანტარაძე. თავისთვის თხოინთ, გადაეწინა იქნა სამინისტროში კავკასიის მოავრ-მარტუბელთან სამსახურში განჯის გუბერ-ნატორის კანკლარის მმართველი კაპერ-ნიკურეი და ტიტულიარნი სოვეტნიკი თ. მელიქოვი.

ტელიონის პოლიციეობის კანკლარის არხივარის თ. ნავაშვილ დანი-შულ იქნა ტელიონის პირველ განყოფილ-ბის ბოქალევი.

ბორჯომის მართის მმართველობის საქმეთა მწარმოებელს დიდად თსკარა შვილი დანიშნულ იქნა ქართლ-კახეთ-იმერეთის სინოდალურ კანტორის სტაროს უფროსად.

ბორჯომის მართის მმართველობის თათრ-ჯიხანი თ. ვახტანგ ბარათა შვილი დანი-შულ იქნა იმავე მმართველობის საქმეთა მწარმოებელს და შტატს ვარუშე მყოფი ალექსანდრე მელიქოვი იმავე მმართველობის თარჯიმანად.

უმაღლესად ებოძათ ვლადიმერის მე-4 ხარისის ოლქში ქუთაისის ხანის ხანის დარს, კოლესკი სოვეტნიკის ჩარკვიანს.

დამტიკებულა ოლქეთის საქალაქო სასწავლებლის საპატონო ხელმძღვანელად მოსე ურუშვიდი.

ნაყვესი

ერთს ჰქუთის ფანანს გაქანას ჭკობისა:

- ნისას ბურთი გაჭკს ქართლესზედა?
— ბუკრია:
— სომეხსა?
— ანქ ამისაზედ მაქს ცოტა.
— ვან უფრო მეტად სახლად?
— ახა როგორ გათსახან: ქართლად, სწორად რომ ვთქვა, უფრო ნაშისთან და რომეს-კი უფრო წესიერი.
— როგორ?
— ასე: სომეხს თუნდ ჭკობეს, სულ ამის ფაქმას, როგორ მოვახერხონ, რომ არ მავიყო, და როგორ მეტ გზა არ არის, იდეკა, და ქართლად-კი სულ ამის ფაქმას, როგორ მოვახერხონ, რომ მავიყო, და როგორ ჰქვს, მოუწყვედეს არ გაუყვოს.

წერილი ქუთაისიდან

(ქალაქის არჩევნები)

ორი თთვე შესრულდა მის შემდეგ, რაც ბოლო ქუთაისის საარჩევნო ბრძოლამ დაიბრუნა და რაც ხშირსანთა არჩევნები დაიწყო. უეჭველია, მკითხველს ასხვას, თუ რამდენად გამწვავებული იყო ეს ბრძოლა და რაოდენი ძალ-ღონე, მოხერხება და ოსტატობა გამოვიჩინეთ ქუთაისურებმა ამ ორის თვის განმავ-

ლობაში. როგორც იქნა, ვაიდა ეს ორი თთვეც; საფუძვნილი საქალაქო საქმეთა საკრებულომ ვარდავედ პირ-ვედელი თავისი განჩენი, დამტიკო-ც მესამე რიგის ხმოსანთა არჩევნებში და ამ ხარისა ახალი საბჭოე უნდა გაეწეოს, სამშაბათს, ესე იგი 10 ამ თთვისათვის, დანიშნული იყო არჩევნები ქალაქის მოურავისა, ვამდგინის ერთს წევრისა და საბჭოს მფრინისა. ეს თქმა უნდა, რომ ქალაქის მოურავის არჩევანი იყო თავი და თავი მიზეზი ამ ორის თვის ბრძოლისა და მთელი ქუთაისი მოუთმენ-ლად ელოდებოდა ამ დღეს, იმის ფიქრში იყო, თუ ბედი ვის არგუნდა ქალაქის მმართველ-გამგებობის ძმელსა და საპატონო საქმეს.

ამ დღეს საბჭოს დარბაზში შეგროვდა 47 ხმოსანი. არ გამოცხადდა, ვადამყოფობის გამო, მხოლოდ ერთი ხმოსანი, სახელდობრ კ. ნ. ჩიკვიძე. ხმოსნებმა რომ ფიცი მიიღეს და ფიცის ბართებს ხელი მოაწერეს, საბჭომ განიხილა ორი სავა-ნის: პირველი ისა, თუ რამდენის წლის ვადით უნდა იქნას არჩეული საბჭოს მდივანი, და მეორეც ისა, თუ რამდენი ჯამბაგირი უნდა დანიშნოს არჩევანი მოსახლურ კუთხა. პირველი სავანი იმით ვადამწდა, რომ საბჭოს მდივანი ოთხის წლით უნდა იქნას არჩეული; მეორე სავანი ვან-ხილვა-კი ვადილი იმ დრომდე, სანამ საბჭო გამოარკვევს ქალაქის შემოსავალ-გასავალს და ხარჯთ-აღრიცხვას განიხილოს.

შემდეგ თავმჯდომარემ, ბ-ნა ლ. ნ. ასათიანმა, ჰკითხა საბჭოს, ვინა ვასურთ კანდიდატება დასახე-ლით ქალაქის მოურავის თანამდებობაზედა. ვაიდა რამდენიმე წამი და ხმა არაფერ ამოიღო, თუცა ყველამ კარგად იცნა, ვინც იყვნენ კანდიდატები, ბ-ნა მ. მ. ქუთათელაძემ მოახსენა თავმჯდომარეს, რომ კანდიდატები არიან: თქვენ, ესე იგი ლ. ნ. ასათიანი, და ლ. თ. ლო-ლუაბო. დაუდგენს მყვიდრთ ამ ორს კანდიდატს. ამით შორის თეთრი და შავი კენჭი ასე განაწილდა: ძველს ქალაქის მოურავს, ბ-ნს ლუკა ნიკო-ლოზის ძეს ასათიანს, ამოვიდდა 17 თეთრი და 30 შავი, ხოლო ბ-ნს ლუკასან თემურაზის ძეს ლოლუას— 28 თეთრი და 18 შავი. ამ სახით ქალაქის მოურავად თ. ლოლუა იქნა ამირჩეული.

რაკი ქალაქის მოურავის არჩევანი გათვალა, საბჭო შეუდგა გამგებობის წევრის არჩევანს. კანდიდატების დასახელება საბჭომ ბართებით ისურ-ვა. დასახლებულ იქნენ: იოსებ მიხეილის ძე მურადოვი, ძველი წევრი გამგებობის ვარლამ ივანეს ძე ქილა-ძე, იაკობ გრიგოლის ძე ჩიმაკაძე, ვიკტორ მესტიმეს ძე წერეთელი და გიორგი ზესარიანის ძე შიქაშვილი. ამითან ბ-თ ჩიმაკაძემ და გ. წერეთელმა უარი განაცხადეს კანდიდატობაზედ და ამიტომ ბ-თი მურადოვს, ქილაძეს და შიქაშვილს ჩამოუტარეს კენჭი. ბ-ნს მურადოვს ჰხდა 31 თეთრი და 15 შავი, ბ-ნს ქილაძეს 26 თეთრი და 20 შავი და ბ-ნს შიქაშვილს 17 თეთრი და 29 შავი. მაშასადამე, წევრად არჩეული იქნა ბ-ნი ი. მ. მურადოვი. ამ დღის კრება ამით დასრულდა. მეორე დღეს, ოთხშაბათს, ესე იგი ამ თთვის 11, საბჭოს უნდა აერჩია ქალაქის მოურავის მოადგილე, ორი

კანდიდატი გამგებობის წევრისა და საბჭოს მდივანი. ქალაქის მოურავის მოადგილედ არჩეულ იქნა წევრი გამგებობის ა. მ. გაბაშვილი (30 თეთრი და 7 შავი); წევრის კანდიდატებად დასახლებულ იქნენ: ბ-ნი დ. გ. ხელთუფლიშვილი, გრ. კლდიაშვილი, ვ. ი. ქილაძე, ე. ო. ქაჯაია, ი. მ. ქუჩია, ი. ო. კახიანი, ი. გ. ჩიმაკაძე და ი. ზ. ბაღრიძე. ამითან კენჭის ჩამოტარებად არჩეულ იქნა: ბ-თ ხელთუფლიშვილი, კლდიაშვილი, ქილაძე და ქაჯაია. კანდიანის ოთხს ამოვიდდა: ი. მ. ქუჩიანს—29 თ. და 11 შ., ი. ო. კახიანს—16 თ. და 23 შ., ი. გ. ჩიმაკაძეს—30 თ. და 10 შ. და ი. ზ. ბაღრიძეს—21 თ. და 18 შ. ამ სახით კანდიდატებად არჩეულ იქნენ: ი. ქუჩია და ი. ჩიმაკაძე. ერების დასასრულს კენჭი ჩამოუტარეს საბჭოს მდივანს, კანდიდატად დასახლებულ იქნა ძველი მდივანი ბ-ნი ნიკოლოზ მარჯაოს ძე კანდე-ლაკი. კენჭი ჩამოუტარეს და არჩეულ იქნა კიდეც (37 თ. და 2 შ.).

დაბა რ სოველი

(მოწერილი ამბავი)

სოსხში, 8 მარტი. დიდი ხანი, რაც მე სოსხშიდან არავინატი ამბავი არ შემიტყობინებია ჩვენის ვახუთის შვითხელებისათვის, მაგრამ ამის გამო იმას-კი ნუ იფიქრებთ, რომ აქ ამ დროს ვანმელობაში უფერადლების ღირსი არა მომხდარიყოს. არა, ისეთი ამბავი, რომელიც სწორად ჰკითხულობთ ვახუთებში აქ სწორია. მაკლითებრ: სხვა მხრიდან იფიქრებთან, კარგი მოსავალი იყო, აქაც კარგი მოსავალი გვექნება; სხვაგან—ქურდობამ ხალხი შეაწუხა, არც არა ვართ ამ სოველთა მოკლებული; სხვა მხრიდან ვეკუბობინებენ, შიდა-რუსეთის გუბერნიების მყვიდრთ შემწეობას ვწოდებთ, ჩვენც არავის ჩამოვრჩენილვართ ამ მხრით უკან. ერთის სიტყვით, ჩვენშიც ისეთი ამბავია, რაც სხვაგან, და ამის გამო ვლენობრედ, ველოდებოდა არა ჩვეულეობის ამბების მოწვევას, მაგრამ არა იქნა-რა, არაფერი გამოტყვრა ისეთი. დღესაც ამის ოლდენში ვართ და ვნახოთ, რა გამოვა რისაგან.

ამ ვამად ისევ ჩვეულეობრივი ამბები უნდა აენუსხო, თუმცა ისინი უკნობიზი არის მკითხველებისათვის. პირველი: აქაური მოპრიგებელი მოსამართლე განსვენებული ვადკოვის მოკლა თავისიმა კანონიერმა კოლმ. რასაკვირველია, საზოგადო კაცის კვლა სისამოვნო ამბავი არ არის და კოლისაგან ხომ საწმუხაროზედაც მტერია, მაგრამ ყოველი კაცის მკვლელობა ერთ გვარად საზოგადო და დასახველი არ არის. ყოველს მკვლელს თავის მოქმედებისადა ვაგარად უნდა შეწყოს. კანონსაც რამდენსამე ხარისხად აქვს დაყოფილი მკვლელების დასახველი მუხლი. კოლმა მჭირი მოკლა, აქ რაღა კანონის ხარისხის მოძებნა უნდაო, იტყვის ბევრი. მართალიც არის, მაგრამ მაგარი ის არის, რომ მკვლელი კოლი თვით მკვდარია, უკანასკნელს დღემო კლიტის გამო, დღე-დღეზედ სიკვდილს იტყის, არ უნდაო თავის ახალგაზდა, საყვარელს მჭარს საუკუნოდ გამოსო-

მებოდა და ის-კი სხვას ვისმე დარჩენილა. მჭრის მოკვლის დღეს-დღე იღობა ეს მკვლელობა, სჩანს იფიქრა: ჯერ ამას ვავიმძღვანებ წინ, მერე თითონ მეც გავცევიბა. თვის თუ არ იკლავს თითონაც, ალბად იმტორად რომ დაწმუხებულაო, დღეს ამ ხვალ მოკვებოა. ამაზედ უარესი მაგალითიც მომხდარა სხვაგან. გავგონებთ, რომ დედას თავის შვილების მწუხარება ვერ ეტანოს, ჯერ ისინი დაეხიოს და მერე თავისი თა-ვიც მოკვას. გავგონებთა მიც, რომ ორს საყვარელს ერთად მოეწა-მლოთ თავი.

მეორე: სოსხშიაქც ქალაქის საქმე-თა აწვეული-დაწვეულია ქალაქი ოც-და-ხუთი ათასი მანეთი შემოსავალი აქვს, ამდენივე ხარჯი და არაფერი-კი არა კეთდება. ამ ქმად ბ-ნს ქუთაისის გუბერნატორს, ქალაქისავე თხოინთ, სწრაფად დიდგინოს საქმე-თა კომისია, შემდგარი ქალაქის სა-ინებლო ცხოვრებთაგან. ამ კომისიის ხელში უნდა გაიაროს ყოველმა ქალაქის შემოსავალ-გასავალს საქმე-თა კომისიის პირდაპირ გუბერნატორთან ეწებება საქმე. პოლიცია და დემუტარ-ტები მხოლოდ ამსრულებენ იქ-მებიან იმ დადგინებათა, რომელსაც გუბერნატორი დამტკიცებს. სოსხ-შელების დღე იმედ აქეთ, რომ მო-მავლის წლიდან ქალაქის თვით-მმარ-თველობას შემოიღებენ.

მესამე: ნოვოროსისისკა და სო-ხუმს შუა ვახუტეილი უნდა ვაიტა-ნონ. ეს ამბავი ძლიერ სასამოვნოა. შეიძლება ამ ბუნებით მდიდარმა ქვე-ყანამ მშრომელი ხალხი მოიხილოს. მართალია, რუსული ვახუტეობა ბევრს დაზარალებს ამ ადგილების დასახლე-ბის შესახებ, მაგრამ აქ თუმა და ქმს ერთმანეთს ვაქურ ბუნების გამო ვერ ვთანხმებ. მართალია, ეს ადგილი ბ-ნი ბუნებით ძლიერ მდიდარია, მა-გრამ აქ ისეთი ციება იცის, რომ ჩრდილოელი კაცი, რომელიც ერთ-ხელს არა გამოუტყდა ციების შხა-მი, ვერ გაუძლებს ამ სენს. ამისი მა-გალითი თვალ-წინა ვეცქეს ვანა კო-ტა ვადმოსახლებული რუსი, თუ სხვა ტომისა ისინოცა აქა? ჩემის ახ-რით, ყველაზედ უშჯობის იქნება, აქ ვადმოსახლებულდენ მეგრელები ამ იმერლები, რომელნიც ციების ნა-კონაზნი და ვეგობარნი არიან. ამას ვარდა, ამ მოაკლანის ადგილეს ესე-ნი უფრო შეეთვისებთან, ვიდრე სხვები.

გალაშელო

რუსეთი

ამ დღებში ამბავი მოვიდა რუსე-თიდან, თავიზობად ვანიჩახა ვადა-ტილი ფსი დააწვეს მკურნალების ვასამრჯელოდ ამის შესახებ კანონ-პროექტი წარადგინეს სახელმწიფო საბჭოში. ეს ამბავი ძლიერ საყუ-რადებო სავანია, მეტადრე შეწლე-ბულის ხალხისათვის. საწმუხაროდ, ჯერ დაწერილებითი ცნებანი არ არის გამოკვეთებული ცნებულის პროექტისა, მაგრამ უი-მისიოდ შეიძლება ვთქვათ, რომ მთავრობას ძლიერ კარგი საქმე ვანუ-ხრახავს. კითხვა არ უნდა, ბევრნი იტყვიან, ნება არავის აქვს ვერ-ბო-ბო მკურნალობა ვანსაზღვრის და შეზღუდოსო, მაგრამ ნუ დაიფი-

